

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΙΟΧΟΣ

Η ΛΥΚΟΠΑΓΙΔΑ

2019

Ο Βαγγέλης Παπαδιόχος γεννήθηκε το 1986 και κατάγεται από το Αλιβέρι Ευβοίας. Σπούδασε οικονομικά (ΕΚΠΑ) και δημόσια διοίκηση (ΕΣΔΔΑ). Εξέδωσε τις συλλογές διηγημάτων “Λαθρεπιβάτες” (εκδ. Οσελότος, 2018) και “Σκοτεινά δωμάτια” (εκδ. Συμπαντικές διαδρομές, 2019). Εργάζεται ως δημόσιος υπάλληλος.

email: vaggpap86@gmail.com

Το έργο αυτό διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή, παρακαλείται να έρθει προηγουμένως σε συνεννόηση με τον συγγραφέα.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Αντρέας

Σοφία

Μιχάλης

Σωτήρης

Δέσποινα

Εντίν

ΧΩΡΟΙ

Σπίτι Αντρέα - Σοφίας

Σκηνή θεάτρου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ένας ηθοποιός προοδευτικών αντιλήψεων ετοιμάζεται να υποδυθεί ένα πυρηνάρχη μιας ακροδεξιάς οργάνωσης σε ένα καταγγελτικό για τον ρατσισμό και την ξενοφοβία θεατρικό έργο. Ξαφνικά, ενώ εκείνος βρίσκεται σε πρόβα, μια ομάδα ξένων κουκουλοφόρων εισβάλλει στο σπίτι του και ληστεύει και βιάζει τη γυναίκα του. Έκτοτε, ο ρόλος του αρχίζει σιγά σιγά να τον καταλαμβάνει.

ΣΚΗΝΗ 1

Σκηνή θεάτρου

(Ένας εύσωμος φαλακρός άνδρας - Αντρέας - ντυμένος με μαύρη αθλητική περιβολή, κάθεται άνετα σ' ένα παγκάκι και καπνίζει κοιτώντας πότε πότε το κινητό του. Μετά από λίγο, εμφανίζεται δίπλα του ένας μελαψός πωλητής - Σωτήρης - κρατώντας διάφορα αντικείμενα και ο Αντρέας τον κοιτά αυστηρά. Ο Σωτήρης επιχειρεί να του δείξει κάποια από τα πράγματα του κι ο Αντρέας σηκώνεται απ' το παγκάκι.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Δυνατά.)* Τι θες ρε; Τι 'ναι αυτά τα σκατά που κουβαλάς;

(Ο Σωτήρης κάνει δυο βήματα πίσω δείχνοντας τρομαγμένος.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δε μου λες... Επειδή, δηλαδή, σούφρωσες ό,τι σαβούρα βρήκες από 'κανα κωφάλαλο και βούτηξες λουλούδια απ' τα νεκροταφεία πρέπει να σε πληρώσω κι από πάνω, ρε; *(Πιο δυνατά και χειρονομώντας απειλητικά.)* Αυτά τα λουλούδια μπορεί να 'ναι απ' τον τάφο του πατέρα μου, ρε!

(Ο πωλητής οπισθοχωρεί και απομακρύνεται βιαστικά. Ο Αντρέας συνεχίζει να κοιτάζει όρθιος προς το μέρος του.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Δυνατά.)* Ήρθα 'γω να κλέψω τον τάφο του πατέρα σου ρε μαλακισμένο;

(Ο Αντρέας κάθεται στο παγκάκι, πετάει το αποσίγαρο και το λιώνει νευρικά. Δίπλα του εμφανίζεται, τότε, ένας λεπτοκαμωμένος, κοντοκουρεμένος άντρας με λιγότερο casual περιβολή - Μιχάλης.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Χαμογελώντας.)* Τι έγινε ρε μαλάκα; Γιατί τόσα νεύρα πρωί πρωί; Κάνεις προθέρμανση για το αυριανό ντέρμπι...;

(Ο Μιχάλης κάθεται δίπλα του και βάζει ένα τσιγάρο στο στόμα του. Ο Αντρέας τον κοιτά αυστηρά.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Έχεις φωτιά;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Του δίνει φωτιά.)* Πρώτον, άρχησες ένα γαμημένο τέταρτο...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Σόρρυ ρε μάγκα, αλλά ξέρεις... Μας έχει σπάσει ο άλλος τ' αρχίδια να μαζεύουμε κλήσεις, μπας και τσιμπήσει καμιά προαγωγή τώρα με τις κρίσεις, να πούμε και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Και δεύτερον, που το είδες το ντέρμπι αφού θα τους ξεκωλιάσουμε πατόκορφα...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Χαμογελώντας.)* Αυτό να λέγεται!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Λοιπόν, για λέγε... Που και πότε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Κατά τις 11.30 θα σιάσουν μύτη στα Προπύλαια. Θα μαζευτούν πιο πολλοί αυτή τη φορά.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πόσοι;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι να σου πω... Λένε για πάνω από τρία χιλιάδικα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, μαλακίες... Η πορεία;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Η συνηθισμένη. Ντάξει, το σχέδιο είναι άμα προχωρήσουν προς τα πάνω, Μεσογείων και πέρα, ορμάμε και τους κόβουμε.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Κι άμα πάνε, δηλαδή, απ' την αντίθετη τους κοιτάτε και μαλακιζόσαστε σαν την άλλη φορά...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Έλα ρε μάγκα... Αφού τα ξέρεις, τι να λέμε τώρα... Έχουνε χεστεί πάνω τους στη κυβέρνηση μετά τα τελευταία με τα δακρυγόνα στους συνταξιούχους, να πούμε. Ε κι ύστερα, τα ξέρεις τα παπαγαλάκια... Η αστυνομία τα 'κανε πλακάκια, ίδιο μαγαζί και τα ρέστα...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Κατάλαβα μαλάκες... Πάλι μόνοι μας πρέπει να βγούμε μπροστά...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Σε μένα το λες μωρέ... Να σου πω... Ο δικός μου θα είναι οκ τελικά;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι ρε. Τι ανησυχείς; Έχει εγγυηθεί ο μεγάλος.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Είναι και γαμώ τα παιδιά ρε πούστη μου. Δύσκολα βρίσκεις έναν τέτοιο. Άμα τα τσουτσέκια τον σουτάρουνε σαν τον Σπύρο...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Χαλάρωσε ρε μαλάκα... Ό,τι κάνανε κάνανε. Τι στον πούτσο... Τη μισή αστυνομία θα διώξουνε; Ο μεγάλος μίλησε. Άμα αγαπάτε τα παιδάκια σας, μην πειράζετε ούτε τσουλούφι δικού μας. Έτσι τους είπε. Σταράτα.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ω, έλα ρε φίλε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Το έχουν πάρει το μήνυμα. Για αυτό μην κωλώνεις. Λοιπόν, λέω στους δικούς μου να είναι έτοιμοι 12 παρά στη Μπενάκη και με ενημερώνεις, οκέυ;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ναι ρε, έγινε. Απλά, ξέρεις... Να 'μαι σε φάση να μιλήσω πρώτα. Μην καρφωθούμε κιόλας...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι και πρόσεχε μαλάκα από που θα πάρεις, ε... Τελευταία, ακούω, σας χώνουνε κοριούς και στις κωλοτριπίδες...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Σιγά ρε μαλάκα, που είμαστε, να πούμε... Εγώ, βέβαια, καλού κακού... *(Βγάζει απ' την τσέπη του ένα παλιό κινητό τηλέφωνο και του το δείχνει.)*

ΑΝΤΡΕΑΣ: Γαμάτο! Από Πακιστανό το τσίμπησες;

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Χαμογελώντας.)* Απ' αυτόν που γαμάει την αδερφούλα σου...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Χαμογελώντας.)* Τη μανούλα σου ρε πούστη!

(Ο Μιχάλης πετάει το τσιγάρο του, σηκώνεται απ' το παγκάκι, κάνει νεύμα χαιρετισμού και απομακρύνεται. Ο Αντρέας βγάζει το κινητό του, πληκτρολογεί και το ακουμπά στ' αυτί του.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εγώ είμαι. Όλα οκ.

(Βάζει το κινητό στην τσέπη του και σηκώνεται απ' το παγκάκι. Ένας μελαμψός μετανάστης περνάει από μπροστά του μιλώντας στο κινητό- Σωτήρης. Ο Αντρέας τον κοιτά με μίσος, πετά κάτω το αποτσίγαρο και το πατά νευρικά. Ύστερα, βγάζει την τεχνητή κοιλιά του και την ψεύτικη καρδιά απ' το κεφάλι του φανερώνοντας τα μακριά μαλλιά του. Στη σκηνή μπαίνουν ο Μιχάλης, ο Σωτήρης και η Δέσποινα.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πως το βλέπετε;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Κοίτα, σε γενικές γραμμές, καλό μου φάνηκε. Απλά, πιστεύω ότι θα μπορούσαμε να βελτιώσουμε λίγο την κινησιολογία. Αλλά, αυτό το βλέπουμε σε δεύτερο χρόνο.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέυ, ναι, θα το δούμε. Δέσποινα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Κι εγώ Αντρέα πιστεύω ότι πάει καλά ως τώρα. Ας το ολοκληρώσουμε μια φορά και το ξαναβλέπουμε συνολικά.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Οκέυ, συμφωνώ κι εγώ.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ωραία. Οπότε, πάμε επόμενη σικνή σπίτι!

(Τα φώτα σβήνουν.)

ΣΚΗΝΗ 2

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Τα φώτα ανάβουν. Η Σοφία κάθεται κουλουριασμένη στη γωνία του καναπέ και καπνίζει χαζεύοντας την κλειστή τηλεόραση. Δείχνει απαθής και ανέκφραστη. Ο Αντρέας μπαίνει στο σπίτι χωρίς αρχικά να την κοιτάξει και αφήνει το παλτό του στον καλόγερο. Η Σοφία δείχνει να μην τον έχει προσέξει. Ο Αντρέας την κοιτάζει με έκπληξη.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σοφία! Τι κάνεις εκεί; Καπνίζεις;

ΣΟΦΙΑ: *(Σπεύδει να το σβήσει στο τασάκι.)* Ναι, δεν ξέρω... Κάτι μ' έπιασε ξαφνικά και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Την πλησιάζει και κάθεται δίπλα της.)* Εντάξει, δεν έγινε κάτι. Απλά είχα να σε δω απ' τη σχολή να καπνίζεις.

ΣΟΦΙΑ: Ναι... Έτσι μου 'ρθε. Είδα το πακέτο και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Της χαιδεύει τα μαλλιά και της σηκώνει το κεφάλι υποχρεώνοντας την να το κοιτάξει.)* Όλα καλά;

ΣΟΦΙΑ: Είμαι λίγο κουρασμένη.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πολυ δουλειά, ε;

ΣΟΦΙΑ: Ναι, έπρεπε να πεταχτώ και σε ΄κεινη την εταιρεία στην Ελευσίνα που τους κρατάω τα βιβλία και... Τέλος πάντων, πως πάνε οι πρόβες;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Καλά... Νομίζω καλά, σε πρώτη φάση. Έχουμε βρει το ρυθμό μας και πιστεύω μέχρι τέλος του μήνα να έχουμε...

(Η Σοφία ξεροβήχει δυνατά.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι έπαθες; *(Της χτυπά ελαφρά την πλάτη.)* Έλα, καλά είσαι;

ΣΟΦΙΑ: Καλά είμαι.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι σ' έπιασε ρε παιδί μου τώρα; Πόσο έχεις καπνίσει, μου λες;

ΣΟΦΙΑ: Εντάξει, καλά είμαι.

(Η Σοφία σταματά να βήχει και κάνει να ανάψει κι άλλο τσιγάρο. Ο Αντρέας της τραβά το πακέτο απ' το χέρι).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα τώρα, αρκετά! Δεν είσαι συνηθισμένη.

(Η Σοφία του αρπάζει το πακέτο δείχνοντας θυμωμένη).

ΣΟΦΙΑ: Εντάξει είμαι!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σοφία! *(Πιο δυνατά.)* Σοφία!

Έγινε κάτι;

ΣΟΦΙΑ: Όχι, απλά... σε περίμενα μετά τη δουλειά. Περίμενα να έρθεις.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Με περιμένεις; Κάτσε ρε Σοφία... Δεν είπαμε χθες ότι θα 'χουμε πρόβες μέχρι αργά;

ΣΟΦΙΑ: Ναι, συγγνώμη. Έχεις δίκιο. Μου το 'χες πει.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πρέπει να ξεκουραστείς. Δουλεύεις πολύ

τελευταία. *(Την φιλά στο μέτωπο και σηκώνεται.)* Θα παραγγείλω φαγητό. Θέλεις τίποτα;

ΣΟΦΙΑ: Δεν έχω όρεξη.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έχεις φάει;

ΣΟΦΙΑ: Όχι, νόμιζα ότι θα ερχόσουν και...

(Η Σοφία αρχίζει να ξεροβήχει δυνατά κι ο Αντρέας την πλησιάζει.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα Σοφία! Αρκετά με το τσιγάρο, δε νομίζεις;

(Κάνει να πάρει το πακέτο και το σταχτοδοχείο, αλλά η Σοφία προλαβαίνει να τα αρπάζει, και σηκώνεται βιαστικά από τη θέση της. Αμέσως μετά, τον κοιτά πλαγίως και αφήνει το σταχτοδοχείο και το πακέτο στο τραπέζι μπροστά του.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σοφία, τι...;

ΣΟΦΙΑ: Συγγνώμη, πάω να ξαπλώσω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Από τώρα;

ΣΟΦΙΑ: Είμαι πολύ κουρασμένη.

(Απομακρύνεται χωρίς να τον κοιτάξει.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέυ... Εγώ θα παραγγείλω και θα κάτσω λίγο...

(Την παρατηρεί να απομακρύνεται δείχνοντας αμήχανος. Έπειτα κάθεται, κοιτά το τασάκι και σβήνει ένα αποτσίγαρο. Τα φώτα σβήνουν.)

ΣΚΗΝΗ 3

Σκηνή θεάτρου

(Η Δέσποινα είναι ξαπλωμένη στο κρεβάτι και κουτσομπολεύει στο κινητό. Στην είσοδο του δωματίου εμφανίζεται ο Αντρέας, με την περιβολή της πρώτης σκηνής.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Χριστίνα! *(Πιο δυνατά.)* Χριστίνα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι θες; *(Ακουμπώντας το κινητό στο αυτί της.)* Τίποτα, ο αδερφός μου...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα λίγο έξω. Θέλω να σου μιλήσω.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Μιλώ τώρα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μιλάς αργότερα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Οκευ, τα λέμε αργότερα... *(Ξαναβάζει το κινητό στο αυτί της.)* Έλα! Και για πες... Σου ζήτησε να βγείτε;

(Ο Αντρέας ορμάει και της τραβάει το κινητό από το χέρι.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι κάνεις ρε! Πώς την είδες τώρα δηλαδή και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Που ήσουν χθες εφτά με εννιά τ' απόγευμα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Βασικά, με ποιον ήσουν;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι λες ρε Μπάμπη;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σας είδανε Χριστίνα! *(Την πλησιάζει και της κρατά το κεφάλι φωνάζοντας στο αυτί της.)* Σας πήραν πρέφα Χριστινάκι!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: *(Γραβιέται πίσω.)* Παράτα με, ρε Μπάμπη! Δε φταίω εγώ! Αυτός ήρθε και μου κόλλαγε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ήρθε από μόνος του, ε...; Βρήκε αυτό το μυγόχεσμα τ' αρχίδια και στην

έπεσε...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Υπάρχουν και κάποιοι που δε ζητιανεύουν γκόμενες απ' την αδερφή τους ξέρεις...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Λοιπόν, του το λες εσύ ή του το σφυράμε εμείς;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Να του πω τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έτσι μπράβο! Αυτό λέω κι εγώ. Καλύτερα να του το πεις εσύ. Κι αυτός το ίδιο θα προτιμούσε, πίστεψε με...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: *(Δυνατά.)* Να του πω τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Την αρπάζει απ' τα μαλλιά.)* Καταλαβαίνεις τη θέση μου ρε μαλακισμένο ή κοιμάσαι όρθια; Νομίζεις ότι μπορείς να κάνεις ότι σου καυλώσει; Τράβα πηδήξου μ' όποιον θέλεις, αλλά, όχι μ' αυτά τα μυγοχέσματα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: *(Τραβιέται πίσω.)* Άντε και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πρόσεχε Χριστίνα! Πέθανε ο γέρος κι έχεις ξεσαλώσει τελείως... Εγώ δεν είμαι μαμά όμως! *(Πιο δυνατά.)* Εγώ δεν είμαι μανούλα Χριστινάκι! Μη σε ξαναπιάσω με τον μαυροτσούκαλο! Και να ντύνεσαι καλύτερα!

(Ο Αντρέας προχωρά προς τα έξω. Αφού έχει βγει απ' το δωμάτιο, η Δέσποινα σηκώνεται πάνω και σηκώνει επιδεικτικά την μπλούζα της. Αμέσως μετά, ο Αντρέας βγάζει την ψεύτικη καράφλα και την "κοιλιά". Μπαίνουν στη σκηνή ο Μιχάλης και ο Σωτήρης.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Ξόνοντας το κεφάλι του.)* Με πιάνει φαγούρα μ' αυτή τη μαλακία! Πως το είδατε;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Εμένα πάντως με τρώμαζες σε μια φάση!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Κι εμένα φίλε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σωτήρη;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Κοίτα, γενικά καλό είναι. Απλά, επειδή το κείμενο έχει ήδη αραιετή ένταση, θα πρότεινα να το δοκιμάσουμε σε πιο ήπιους τόνους να δούμε πως θα πάει.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέυ, ας το ξαναπάμε τώρα που το 'χουμε.

(Οι υπόλοιποι γνέφουν καταφατικά κι ο Αντρέας βάζει την κοιλιά και την καράφλα. Τα φώτα σβήνουν).

ΣΚΗΝΗ 4

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Ο Αντρέας και η Σοφία είναι καθισμένοι στο τραπέζι. Ο Αντρέας τρώει με όρεξη και η Σοφία απλά σκαλίζει το φαγητό της.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δεν σ' αρέσει;

ΣΟΦΙΑ: Τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Το φαγητό δεν σ' αρέσει;

ΣΟΦΙΑ: Καλό είναι.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τότε γιατί δεν τρως; Δεν πεινάς;

ΣΟΦΙΑ: Όχι ιδιαίτερα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έφαγες στο γραφείο;

ΣΟΦΙΑ: Πως πάνε οι πρόβες;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Καλά. Τώρα που το λες, θυμήθηκα αυτό που μου 'χες πει όταν το 'χες διαβάσει. Που σου 'χε φανεί ο κεντρικός χαρακτήρας υπερβολικά κακός, με κίνδυνο να βγει γκροτέσκος. Θυμάσαι;

ΣΟΦΙΑ: Όχι, δεν... δεν το θυμάμαι.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, ότι σου φάνηκε πιο καταγγελτικό απ' ότι πρέπει, ας πούμε.

ΣΟΦΙΑ: Δεν θυμάμαι, έχει περάσει καιρός.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, 'ντάξει, δεν πειράζει. Μην σε πρήζω με τα δικά μου. Εξάλλου, αφού ακολουθούμε ήδη αυτή τη γραμμή, καλύτερα να μην το αλλάξουμε τώρα. Να σου πω... Κανονίσαμε με τα παιδιά να βγούμε αύριο. Έτσι, χαλαρά ξέρεις... Θα φέρουν κι αυτοί τους δικούς τους...Τι λες;

ΣΟΦΙΑ: Δεν ξέρω... Δεν...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα ρε παιδί μου, έχουμε κλειστεί πολύ τελευταία. Έχω μπλέξει κι εγώ

με τις πρόβες. Έχεις κι πιεστεί κι εσύ με τη δουλειά. Καλό θα μας κάνει.

ΣΟΦΙΑ: Δεν ξέρω Αντρέα. Δεν έχω πολλή διάθεση...Εσύ πήγαινε. Δεν θέλω να σας το χαλάσω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δεν θέλεις αλλά...

ΣΟΦΙΑ: Συγγνώμη.

(Η Σοφία αρχίζει να σιγοκλαίει κι ο Αντρέας την πλησιάζει ξαφνιασμένος και την αγκαλιάζει.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι έγινε τώρα; Τι έπαθες;

ΣΟΦΙΑ: Τίποτα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Της σηκώνει το κεφάλι υποχρεώνοντας την να τον κοιτάξει.)* Σοφία!

ΣΟΦΙΑ: Δεν πήγα στη δουλειά.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι έγινε; Σε απέλυσαν;

ΣΟΦΙΑ: *(Χαμηλώνει το κεφάλι της και τραβιέται προς τα πίσω.)* Πάω να κάνω ένα μπάνιο.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πάλι; Όταν ήρθα δεν έβγαινες απ' το μπάνιο; Χθες στο κρεβάτι, όταν σε αγκάλιασα πετάχτηκες πάνω κι έτρεξες στο μπάνιο. Και τώρα...

ΣΟΦΙΑ: *(Αρχίζει να κλαίει.)* Χθες...χθες σε περίμενα, αλλά... αλλά, δε φταίω εγώ, συγγνώμη, δεν...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σοφία! Σοφία! Τι έγινε χθες;

ΣΟΦΙΑ: Δεν... δεν ξέρω γιατί... γιατί... δεν... δεν ξέρω, γιατί... γιατί σ' εμένα.

(Πέφτει στην αγκαλιά του κλαίγοντας κι αυτός της χαιδεύει τα μαλλιά.)

ΣΚΗΝΗ 5

Σκηνή θεάτρου

(Ο Σωτήρης με την Δέσποινα κάθονται σε μια γωνιά και συζητούν καπνίζοντας. Ο Μιχάλης καλεί κάποιον στο κινητό του.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι έγινε ρε Μιχάλη; Δεν απαντάει;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι. Κάτι θα του 'τυχε.

ΣΩΤΗΡΗΣ: Τι κάνουμε τώρα; Τον περιμένουμε ή να προβάρουμε τίποτα μεταξύ μας;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ας περιμένουμε κάνα πεντάλεπτο κι αν δεν έρθει...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Περίεργο πάντως... Δεν έχει ξαναρχήσει.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Κάτι θα του 'τυχε, δεν μπορεί. Αυτός πάντα ειδοποιεί. Είναι πολύ τυπικός.

ΣΩΤΗΡΗΣ *(Ανασηκώνοντας τους ώμους του.)* Εσείς τον ξέρετε καλύτερα...

(Ο Αντρέας καταφθάνει λαχανιάζοντας.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Γεια σας παιδιά, σόρρυ για την καθυστέρηση!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όλα καλά;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, ναι, όλα καλά. Απλά...έφαγε σιάλωμα τ' αμάξι μωρέ... Είχε κολλήσει η μίζα κι έτρεχα. Δεν είχα και κάρτα να σας πάρω.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Δεν πειράζει. Εμείς σε περιμέναμε.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέυ, έτοιμος είμαι 'γω. Βάζω τα προπς και ξεκινάμε.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ωραία, θέλετε να ξαναπάτε μία τη σκηνή με τη Δέσποινα πρώτα;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Βάζοντας την κοιλιά και την καράφλα.)* Ναι, πάμε μία αυτή και συνεχίζουμε με σκηνή καφέ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Οκέυ.

(Η Δέσποινα παίρνει θέση ξαπλώνοντας στο κρεβάτι με το κινητό στο αυτί και ο Αντρέας στέκεται στην είσοδο του δωματίου.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Χριστίνα! *(Πιο δυνατά.)* Χριστίνα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι θες; *(Ακουμπώντας το κινητό στο αυτί της.)* Τίποτα, ο αδερφός μου...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα λίγο έξω. Θέλω να σου μιλήσω.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Μιλώ τώρα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μιλάς αργότερα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Οκευ, τα λέμε αργότερα... *(Ξαναβάζει το κινητό στο αυτί της.)* Έλα! Και για πες... Σου ζήτησε να βγείτε;

(Ο Αντρέας ορμάει και της τραβάει το κινητό από το χέρι.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι κάνεις ρε! Πώς την είδες τώρα δηλαδή και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Που ήσουνα χθες εφτά με εννιά τ' απόγευμα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι;

(Ο Αντρέας στέκεται ακίνητος και έπειτα πιάνει το κεφάλι του.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι έγινε ρε; Θες κείμενο να κάνεις refresh;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Όχι, όχι, 'νταξει, τα θυμάμαι τα λόγια. Πάμε πάλι όπως είμαστε.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Χριστίνα! *(Πιο δυνατά.)* Χριστίνα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι θες; *(Ακουμπώντας το κινητό στο αυτί της.)* Τίποτα, ο αδερφός μου...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα λίγο έξω. Θέλω να σου μιλήσω.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Μιλώ τώρα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μιλάς αργότερα!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Οκευ, τα λέμε αργότερα... *(Ξαναβάζει το κινητό στο αυτί της.)* Έλα! Και

για πες... Σου ζήτησε να βγείτε;

(Ο Αντρέας ορμάει και της τραβάει το κινητό από το χέρι.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι κάνεις ρε! Πώς την είδες τώρα δηλαδή και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Που ήσουνα χθες επτά με εννιά τ' απόγευμα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Βασικά, με ποιον ήσουνα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι λες ρε Μπάμπη;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σας είδανε Χριστίνα! *(Την πλησιάζει και της κρατά το κεφάλι φωνάζοντας στο αυτί της.)* Σας πήραν πρέφα Χριστινάκι!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: *(Τραβιέται πίσω.)* Παράτα με, ρε Μπάμπη! Δε φταίω εγώ! Αυτός ήρθε και μου κόλλαγε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ήρθε από μόνος του, ε...; Βρήκε αυτό το μυγόχεσμα τα...

(Στέκεται και πάλι ακίνητος πιάνοντας το κεφάλι του.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι έπαθες ρε Αντρέα; Είσαι καλά;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Έχεις πονοκέφαλο;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Καλά είμαι, απλά...

(Ο Αντρέας κάθεται σε μια γωνιά δείχνοντας σκεφτικός.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Έγινε κάτι ρε;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Όχι, καλά...όλα καλά.

ΣΩΤΗΡΗΣ: Οπότε, τι κάνουμε;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα, να συνεχίσουμε;

(Ο Αντρέας παίρνει μια βαθιά ανάσα και σηκώνεται.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σόρρου παιδιά, δεν...δεν θα μπορέσω σήμερα. Πρέπει να φύγω. Σόρρου που σας καθυστέρησα.

ΜΙΧΑΛΗΣ: ΄Ντάξει ρε, δεν πειράζει. Πήγαινε σπίτι να ξεκουραστείς και τα λέμε. Εμείς θα συνεχίσουμε με τα δικά μας. Δε μου λες... Το βράδυ θα 'ρθεις στο μπαρ;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μπα, σόρρου, είχα υποσχεθεί στη Σοφία ότι θα βγαίναμε μαζί και...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Οκέυ, οπότε τα λέμε από Δευτέρα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έγινε παιδιά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ:Γεια σου Αντρέα!

(Χαιρετιούνται με νεύματα.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ:Τι έχει;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Δεν μου 'χει πει κάτι.

ΣΩΤΗΡΗΣ: Καλά, δεν μπορούσε να πάρει ένα τηλέφωνο να ξέρουμε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τέλος πάντων, πάμε εμείς να κάνουμε τα δικά μας;

(Ο Σωτήρης με τη Δέσποινα γνέφουν καταρατικά και σηκώνονται.)

ΣΚΗΝΗ 6

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Ο Αντρέας και η Σοφία είναι καθισμένοι στον καναπέ και χαζεύουν τηλεόραση. Ο Αντρέας γυρνά ξαφνικά και την κοιτάζει επίμονα.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πεινάς καθόλου; Θέλεις να παραγγείλω τίποτα;

ΣΟΦΙΑ: Ευχαριστώ, δεν πεινάω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πρέπει να τρως όμως. Θες να σου φτιάξω κάνα τοστ;

ΣΟΦΙΑ: Εντάξει είμαι. Αν πεινάσω θα φτιάξω κάτι.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οκέυ. Αν θες να αλλάξω κανάλι...

ΣΟΦΙΑ: Καλό είναι αυτό.

(Παραμένουν για λίγο βουβοί.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εντάξει, όλα εντάξει είναι. Οι εξετάσεις είναι καλές, οπότε... *(Γυρνά και την κοιτάζει.)* Έπρεπε να μου το πεις! Έπρεπε να μου το πεις απ' την αρχή!

(Η Σοφία σκύβει το κεφάλι κι ο Αντρέας την πλησιάζει και της κρατά τα χέρια.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Σοφία, πρέπει να προσπαθήσεις! Πρέπει να προσπαθήσεις να θυμηθείς κάτι... Κάποια λεπτομέρεια που...

ΣΟΦΙΑ: *(Δυνατά.)* Αντρέα! *(Πιο σιγά.)* Έχει κανένα νόημα τώρα;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εσύ τι λες ρε Σοφία; Αυτά τα καθίκια κυκλοφορούν ακόμα εκεί έξω ελεύθερα! Και μπορεί τώρα, αυτήν ακριβώς τη στιγμή που μιλάμε, μια άλλη κοπέλα να...

ΣΟΦΙΑ: *(Καλύπτει με τα χέρια της το πρόσωπό της- δυνατά.)* Σταμάτα! *(Πιο σιγά.)* Σταμάτα! Άκου! *(Ακουμπά τα χέρια της στα μάγουλα του.)* Θυμάσαι για εκείνο το όνειρο με τους λύκους που μου είχες πει ότι έβλεπες μικρός; Ε; Θυμάσαι; Στο τέλος

ήξερες ότι είναι απλά ένα κακό όνειρο. Μπορούσες να το καταλάβεις όταν τους έβλεπες και δεν σε τρομάζαν πια. Ένα κακό όνειρο. Ας πούμε ότι ήταν αυτό. Απλά ένα κακό όνειρο που τελείωσε και δεν μας τρομάζει πια.

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Της κατεβάζει τα χέρια.)* Σοφία, ξέρουμε καλά ότι δεν ήταν όνειρο. Πρέπει να προσπαθήσεις να θυμηθείς, σε παρακαλώ! Είπες ότι μίλησαν λίγο μεταξύ τους. Σε τι έμοιαζε η γλώσσα τους; Αλβανικά; Ρουμάνια; Σοφία!

(Η Σοφία σηκώνεται απότομα και απομακρύνεται. Τα φώτα σβήνουν.)

ΣΚΗΝΗ 7

Σκηνή θεάτρου

(Ο Αντρέας και ο Μιχάλης καπνίζουν καθισμένοι σ' ένα παγκάκι. Ο Μιχάλης με διαφορετική περιβολή απ' αυτή στη σκηνή 1 και ψεύτικη καράφλα.).

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ρε μαλάκια, σίγουρα από 'δω θα περάσει;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι να σου ρε Μπάμπη... Τον έχω σταμπάρει. (Βγάζει το κινητό του και το κοιτάζει.) Κάθε μέρα, πέντε η ώρα από 'δω περνάει.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πέντε η ώρα ε...; Τέτοια ώρα σχολάει απ' το μεροκάματο το πουλάκι μου... Που λες να εργάζεται ο κύριος...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ξέρω 'γω...; Ούτε σε φανάρια τον έχω δει, ούτε να πουλάει τίποτα παιχνιδάκια και μαλακίες...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ε, που ξέρεις... Μπορεί 'ναι 'νταξει ο άνθρωπος και να τον έχουμε παρεξηγήσει... Κάνας γιατρός, δικηγόρος, ε...;

(Χαχανίζουν.).

ΜΙΧΑΛΗΣ: Καλό! Πακιστανός δικηγόρος! Να το πούμε στον μεγάλο να τον πάρει για καμιά δίκη να φανούμε και υπεράνω, να πούμε!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μαλακία το αστεϊάκι σου...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Οκέυ... Πάντως, ρε Μπάμπη, δεν μπορώ να το χωνέψω ότι η αδερφή σου τον γουστάρει αυτόν, ας πούμε...

ΑΝΤΡΕΑΣ: (Τον αρπάζει απ' τον γιακά.) Ποιον γουστάρει βρε μαλάκια κι εσύ τώρα... Για να μου σπάσει τ' αρχίδια το κάνει! Βέβαια, αυτή είπε ότι της ρίχτηκε πρώτος, αλλά εγώ δεν τρώω σανό.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Της ρίχτηκε αυτός ο βρωμιάρης; Καλά, που βρήκε τ' αρχίδια...;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έλα ντε... Αυτό της είπα κι εγώ. Και τι γυρνάει και μου λέει...; Υπάρχουν

ακόμα άντρες που την πέφτουνε και μόνοι τους. Άκου 'δω.. Πολύ αέρα έχει πάρει, αλλά θα της τα κόψω 'γώ αυτά...

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Χαχανίζοντας.)* Άκου 'δω ρε φίλε! Και να σου πω ρε Μπάμπη... Δηλαδή, τώρα ας πούμε, γενικά δε παίζει κάτι, ε; Θέλω να πω, είναι ελεύθερη...;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Της είπα, τράβα πηδήξου μ' οποιον γουστάρεις. Αλλά, όχι μ' αυτά τα μυγοχέςματα.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Α, αρα δεν παίζει κάτι άλλο δηλαδή;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι 'μαι 'γω ρε μαλάκα; Κολλητή της;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι ρε φίλε, απλά... Αν μπορείς να της πεις... ξέρεις, κάτι για μένα...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πάλι τα ίδια θα λέμε ρε; Καλά, για προξενήτρα σου μοιάζω ρε πούστη μου;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι ρε συ, δε λέω αυτό... Απλά...

(Εμφανίζεται ένας μετανάστης- Σωτήρης και προχωρά προς το μέρος τους. Ο Αντρέας καρφώνει το βλέμμα του πάνω του και σηκώνει την παλάμη του κάνοντας στον Μιχάλη νόημα να σταματήσει.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Αυτός δεν είναι ρε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ναι, ναι! Αυτός είναι!

(Ο Αντρέας κάνει νόημα στον Μιχάλη να σηκωθούν. Προχωρούν και στέκονται μπροστά του.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ει φιλαράκι! Μπορώ να σε ρωτήσω κάτι;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Τι τέλεις;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έχω έρθει με τον κολλητό μου από επαρχία και θέλουμε... ξέρεις, να το γλεντήσουμε λίγο! Δε μου λες...Μπας και ξέρεις κανένα καλό μπουρδελάκι εδώ γύρω; Ντόπιος φαίνεσαι... Δε μπορεί...θα ξέρεις!

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Χαχανίζοντας.)* Ντόπιος φαίνεσαι! Καλό!

ΣΩΤΗΡΗΣ: Ντεν ξέρει, σόρρου.

(Ο Σωτήρης κάνει να φύγει κι ο Αντρέας του φράζει το δρόμο.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ντεν ξέρει μπουρντελάκι; Κάτσε ρε φίλε... Κι εσύ που γαμάς δηλαδή, ε;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Τι τέλει τώρα; Εγκό ντεν ξέρει, εγκό...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Εγώ πάντως για πούστρα τον κόβω...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Τον αρπάζει απ' τον γιακά.)* Αυτός πούστρα; Τι λες ρε μαλάκα; Αυτός είναι γαμιάς πρώτης κλάσεως! Έτσι δεν είναι ρε;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Τι τέλει; Άσε μι ήσυκο! Εγκό ντε ξέρει τίποτα, ντεν...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Τον κολλάει στον τοίχο.)* Αφού 'σαι γαμιάς ρε, φαίνεσαι! *(Δυνατά.)* Δε κωλώνεις ρε! Γαμάς και δέρνεις εσύ! Γάμησες το μισό Πακιστάν, βαρέθηκες και λες δεν πετάγομαι και στην Ελλάδα να ξεσκίσω 'κάνα μουνάκι κι εκεί...

ΣΩΤΗΡΗΣ: *(Δυνατά.)* Άσε μι ήσυκο! Εγκό ντεν πειράζει... εγκό ντουλειά μου! Ντεν ξέρει μπουρντελάκι, ντεν ξέρει τέτοιο εγκό!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ντεν ξέρει τέτοιο, ρε μαλακα... Δε σου λέω εγώ ότι 'ναι πούστρα;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Δυνατά.)* Τι λέει αυτός αυτός ρε; Πούστρα είσαι;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Όχι! Άσε μι! Εγκό όνι τέτοιο!

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Δυνατά.)* Για πούτσες έχεις βγει στη γύρα ρε; Πες ότι τις βρήκες ρε αρχίδι!

(Ο Μιχάλης κρατάει τον Σωτήρη κι ο Αντρέας αρχίζει να τον χτυπάει. Αμέσως μετά, ο Μιχάλης προσπαθεί να συγκρατήσει τον Αντρέα.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Δυνατά.)* Αντρέα! Αντρέα! Τι κάνεις ρε;

(Ο Μιχάλης σπρώχνει τον Αντρέα.)

ΣΩΤΗΡΗΣ: *(Διυπατά.)* Πας καλά ρε; Με χτύπησες!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι κάνεις ρε μαλάκα Αντρέα; Τον χτύπησες στ' αλήθεια!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Συ... συγγνώμη. Δεν το ήθελα.

(Η Δέσποινα εμφανίζεται κρατώντας μια κούπα.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι έγινε ρε παιδιά; Τι φωνές είναι αυτές;

ΣΩΤΗΡΗΣ: *(Κοιτώντας τον Μιχάλη.)* Θα της το πεις ή να της το πω εγώ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Τι έγινε Μιχάλη;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τίποτα μωρέ... Πάνω στην ένταση της στιγμής, ο Αντρέας ξέφυγε λίγο και...

ΣΩΤΗΡΗΣ: *(Δείχνοντας τον Αντρέα.)* Κόντεψε να με σαπίσει στο ξύλο! Αυτό έγινε!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Ρε Αντρέα...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Συγγνώμη ρε παιδιά... Συγγνώμη. Δεν ξέρω τι μ' έπιασε και...

ΣΩΤΗΡΗΣ: Συγγνώμη, αλλά αυτό είναι πολύ αντιεπαγγελματική συμπεριφορά.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Εντάξει, εντάξει. Ας ηρεμήσουμε λίγο, ας κάνουμε ένα διάλειμμα και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Συγγνώμη παιδιά, εγώ καλύτερα να φύγω.

(Βγάζει την καράφλα και την κοιλιά και παίρνει το παλτό του.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Που πας πάλι ρε Αντρέα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα, θέλεις να μας μιλήσεις λίγο;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Συγγνώμη παιδιά. Απλά θέλω λίγο να ξελαμπικάρω. Υπόσχομαι ότι από Δευτέρα θα είμαι εδώ κι όλα θα πάνε ρολόι. Σας το υπόσχομαι.

ΣΩΤΗΡΗΣ: Αυτό κάπου το έχω ξανακούσει...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Συγγνώμη και πάλι.

(Φεύγει βιαστικός κι οι άλλοι τον παρατηρούν αμήχανοι. Τα φώτα σβήνουν.)

ΣΚΗΝΗ 8

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Ο Αντρέας και η Σοφία τρώνε στο τραπέζι. Η Σοφία τον παρατηρεί καθώς είναι σκυμμένος στο πιάτο του.)

ΣΟΦΙΑ: Σου αρέσει το φαγητό;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι;

ΣΟΦΙΑ: Καλό το φαγητό;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ναι, ναι, μια χαρά. Δεν ήταν όμως ανάγκη να κουραστείς. Θα μπορούσαμε να παραγγείλουμε.

ΣΟΦΙΑ: Δεν κουράστηκα καθόλου. Πως πάνε οι πρόβες;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Οι πρόβες; Καλά. Όλα καλά.

ΣΟΦΙΑ: Δεν το λες με πολύ ενθουσιασμό...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πως πρέπει να το πω δηλαδή;

ΣΟΦΙΑ: Μήπως έχεις ακόμα αμφιβολίες για το έργο;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Αμφιβολίες; Όχι, καλά πάμε. Εσύ; Όλα καλά στη δουλειά;

ΣΟΦΙΑ: Καλά, ναι. Να σου πω...Αν ξανακανονίσετε κάτι με τα παιδιά, θα έρθω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Όκέυ...

(Ο Αντρέας αφήνει απότομα τα μαχαιροπίρουνα και πιάνει το μέτωπο του.)

ΣΟΦΙΑ: Τι έπαθες;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Έχω παρατήσει τις πρόβες.

ΣΟΦΙΑ: Γιατι;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τα πράγματα δεν είναι όπως ήταν.

ΣΟΦΙΑ: Τι εννοείς; Τσακωθήκατε;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Χτυπά το χέρι του στο τραπέζι.)* Μέχρι τότε θα υποκρινόμαστε πως δε συνέβη τίποτα, ε;

ΣΟΦΙΑ: Σταμάτα!

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Πιο δυνατά.)* Μέχρι τότε;

ΣΟΦΙΑ: *(Πιο δυνατά.)* Σταμάτα!

(Συνεχίζουν να τρώνε σκυμμένοι στα πιάτα τους.)

ΣΚΗΝΗ 9

Σκηνή θεάτρου

(Ο Μιχάλης, Ο Σωτήρης, η Δέσποινα και ο Εντίν συζητούν.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ωραία παιδιά. Αν είμαστε έτοιμοι πάμε να προβάσουμε τη σκηνή του πάρκου, οκέυ;

ΕΝΤΙΝ: Οκέυ, εγώ είμαι έτοιμος.

(Ο Αντρέας εμφανίζεται ξαφνικά στη σκηνή και τους κοιτά διερευνητικά.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα!

(Οι υπόλοιποι γυρνούν και τον κοιτούν δείχνοντας αμήχανοι.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Αντρέα, τι γίνεται ρε;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ήρθα... Γύρισα...Είμαι μέσα.

ΣΩΤΗΡΗΣ: Είσαι μέσα... Αυτό ήρθες να μας πεις δηλαδή...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Σωτήρη, ας μην...

ΣΩΤΗΡΗΣ: Μετά απ' όλα αυτά, έρχεσαι απλά και μας λες ότι τελικά είσαι μέσα... Αυτό δηλαδή λέγεται επαγγελματισμός...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ήρεμα Σωτήρη...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Εντάξει, συγνώμη. Έχεις δίκιο. Η συμπεριφορά μου δεν ήταν καθόλου επαγγελματική. Αλλά, συνέβησαν πράγματα που...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Εντάξει Αντρέα. Δεν χρειάζεται τώρα να...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ωραία, ακούστε...τώρα είμαι έτοιμος. Σας το υπόσχομαι. Πάμε να το κάνουμε. Θα γίνει όπως πρέπει.

(Οι υπόλοιποι κοιτιούνται μεταξύ τους δείχνοντας αμήχανοι.)

ΣΩΤΗΡΗΣ: Θα του το πει κανείς σας ή να του το πω εγώ;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Να μου πείτε τι, ρε παιδιά;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Άκου Αντρέα, γνωριζόμαστε χρόνια, είμαστε φίλοι, εγώ και η Δέσποινα ξέρουμε πόσο καλός είσαι και πόση δουλειά είχες ρίξει για αυτό που πάμε να κάνουμε, αλλά...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι 'ναι αυτά που μου λες τώρα ρε Μιχάλη; Δέσποινα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα συγνώμη, αλλά... έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, δεν...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Τι μου λέτε τώρα ρε παιδιά;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Αναγκαστήκαμε να σε αντικαταστήσουμε. Από εδώ ο Εντίν. *(Ο Εντίν κάνει ένα αμήχανο νεύμα χαιρετισμού.)* Δυστυχώς, δεν μπορούσαμε να κάνουμε αλλιώς. Οι πρόβες είχαν πάει αρριετά πίσω από τότε που έφυγες και...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Δυνατά.)* Σας είπα ότι θέλω λίγο χρόνο ρε παιδιά! Μόνο αυτό σας είπα!

ΣΩΤΗΡΗΣ: Δε γίνονται αυτά φίλε! Ή πάμε να κάνουμε μια σοβαρή δουλειά ή...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Κάνει να ορμήξει πάνω του και τον συγκρατεί ο Μιχάλης.)* Δεν είμαι φίλος σου! Γ' ακούς ρε μαλάκα; Δεν είμαι φίλος σου!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ηρέμησε Αντρέα! Σε παρακαλώ!

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Δείχνει τον Εντίν.)* Ποιος τον έφερε αυτόν εδώ; Αυτός ο πούστης ή όλοι μαζί τον φέρατε; Δέσποινα γιατί δε μιλάς;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Το ποιος φέρεται πούστικα το είδαμε φιλαράκο...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Σωτήρη!

ΣΩΤΗΡΗΣ: Ο Εντίν είναι επαγγελματίας, πάντως...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πισώπλατα δηλαδή; Έτσι είστε ρε;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Θα σου το λέγαμε Αντρέα. Σύντομα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Πισώπλατα! *(Πιο δυνατά.)* Πισώπλατα!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Θα σου το λέγαμε, σήμερα, αύριο, ρε Αντρέα. Μας πρόλαβες.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Κι αυτόν που τον βρήκατε ρε μαλάκες; Εντίν... Τι σιατά όνομα είναι αυτό;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Αντρέα, τώρα παραιτρέπεσαι...

ΣΩΤΗΡΗΣ: Συριακό είναι το όνομα. Σε πειραζεις;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Χαχανίζοντας.)* Σύριος...; Και θα παίζει αυτός δηλαδή τον... Πλάκα έχετε ρε μαλάκες!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Αντρέα, καταλαβαίνω ότι σου ήρθε ξαφνικό, αλλά, τώρα πρέπει να φύγεις. Προσπάθησε να ηρεμήσεις και θα ξανα...

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Χαχανίζοντας.)* Ωστέ Σύριος Σωτηράκη, ε; Μάλιστα... Σ' αρέσουν οι συριακές οι πούτσες τελικά... Καλά το 'χα καταλάβει μωρή παλιοπουστάρω!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα, το παρατραβάς!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ή μήπως το 'χετε γυρίσει στην παρτούζα όλοι 'δω μέσα;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Από σένα, πολύ καλύτερος είναι ο Εντίν πάντως!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Γιατί το λες αυτό ρε Σωτηράκη; Σ' έχει γαμήσει ο Αντρέας να δεις τη γλύκα...; *(Κάνει να του ορμήξει κι ο Μιχάλης με τον Εντίν τον συγκρατούν.)* Έλα να τον φας πρώτα και μετά μιλάς ρε πουστάκι! Έλα μωρή πούστρω, τι φοβάσαι; Δεν θα πονέσει μωρή ανοιχτοκώλα! Έλα 'δω μωρή!

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Τον ταρακουνά απ' τον γιακά.)* Αντρέα! Αντρέα! Μην το γαμάς! Μην το γαμάς τελείως! Ήσουν φάντασμα ρε Αντρέα! Τρεις βδομάδες τώρα είσαι φάντασμα. Πατάς όποτε σου καπνίσει, είσαι στον κόσμο σου... Τι έπρεπε να κάνουμε δηλαδή...;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Δεν μιλιόσουν ρε Αντρέα... Αν συνέβη κάτι... Αν είχες κάποιο πρόβλημα, γιατί δεν μας...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δεν έχετε ιδέα ρε... Ιδέα δεν έχετε εσείς...

ΣΩΤΗΡΗΣ: Συγγνώμη, αλλά εδώ δεν είναι group therapy...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Και δε μου λέτε ρε φιλαράκια... Εντάξει, ήμουν ό,τι σκατά ήμουν εγώ.
Εσείς, έπρεπε να πάρετε αυτόν δηλαδή; (*Δείχνει τον Εντίν.*)

ΕΝΤΙΝ: Συγγνώμη, αλλά εμένα αυτή η συμπεριφορά δεν μ' αρέσει...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μπα...Καλά το μιλάει το ελληνικό, ε;

ΕΝΤΙΝ: Είμαι εδώ από δέκα χρονών...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Αντρέα, δεν είναι συμπεριφορά αυτή!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Δίκιο έχει Αντρέα.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ένας Σύριος κι ένας πούστης...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Αντρέα, σε παρακαλώ να φύγεις!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Και δυο φίδια κολοβά που μου το 'παίζαν φιλαράκια...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Αντρέα, πρέπει να ηρεμήσεις...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Λύκοι! (*Πιο δυνατά.*) Λύκοι! Λυκοφωλιά!

(*Φεύγει βιαστικά. Τα φώτα σβήνουν.*).

ΣΚΗΝΗ 10

Σπίτι Αντρέα-Σοφίας

(Ο Αντρέας και η Σοφία κάθονται στον καναπέ και χαζεύουν τηλεόραση.)

ΣΟΦΙΑ: Αύριο είναι η προμιέρα, ε;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Και λοιπόν;

ΣΟΦΙΑ: Τίποτα, έτσι ρωτάω.

ΑΝΤΡΕΑΣ: Άμα θες να πας, πήγαινε. Δεν πρόκειται να σ' εμποδίσω.

ΣΟΦΙΑ: Σκέφτηκες καθόλου αυτό που λέγαμε; Τόσα χρόνια είστε φίλοι με τον Μιχάλη και τη Δέσποινα. Δεν είναι κρίμα να...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Άμα θες να τους κάνεις παρέα, κάντους.

ΣΟΦΙΑ: Αν προσπαθούσες λίγο να τους καταλάβεις...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Μία φορά να πάρεις τη θέση μου, γαμώ το στανιό μου! Μία φορά!

ΣΟΦΙΑ: Ε, τώρα γίνεσαι παράλογος...

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ακόμα και τότε ρε γαμώτη... Ακόμα και τότε πήγες να με κατηγορήσεις πως έγινε ό,τι έγινε επειδή δεν ήρθα να σε πάρω.

ΣΟΦΙΑ: Σταμάτα σε παρακαλώ!

(Γιάνει νευρικά το τηλεκοντρόλ και κάνει ζάπινγκ. Το αφήνει σε ένα δελτίο ειδήσεων.)

ΣΟΦΙΑ: Γιατί το γύρισες; Το έβλεπα αυτό!

(Το ρεπορτάζ περιγράφει μια κλοπή τροφίμων από μια ομάδα Σύριων προσφύγων.)

ΣΟΦΙΑ: Αντρέα, γύρνα το στο σήριαλ!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δε χόρτασες να βλέπεις σαχλαμάρες; Ας δούμε επιτέλους και κάτι ενδιαφέρον!

ΣΟΦΙΑ: Αντρέα, σε παρακαλώ γύρνα το!

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Την πιάνει απ' τα μπράτσα κι αρχίζει να την ταρακουνάει.)* Δεν μου

λες... Μήπως ήταν Σύριοι;

ΣΟΦΙΑ: Παράτα με ήσυχη! Δεν είσαι καθόλου καλά!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ε; Λέγε ρε! Τι σκατά ήτανε; Τι φοβάσαι; Σύριοι δεν ήταν τελικά, ε;
Γιατί δεν μου το 'πες απ' την αρχή; Σε ρωτάω!

ΣΟΦΙΑ: Παράτα με ήσυχη! Σε παρακαλώ!

ΑΝΤΡΕΑΣ: Δε μου λες...Μήπως τελικά...Λέω, μήπως...δεν ήταν και τόσο κακό
όνειρο, ε;

ΣΟΦΙΑ: Τι λες ρε Αντρέα; Καταλαβαίνεις τι λες; Είσαι καθόλου καλά;

ΑΝΤΡΕΑΣ: *(Παίρνει κοροϊδευτική γκριμάτσα.)* Ας προσποιηθούμε ότι ήταν μόνο ένα
κακό όνειρο κι ας το ξεχάσουμε.... Μήπως τελικά δεν ήταν και τόσο κακό όνειρο; Αυτό
λέω!

ΣΟΦΙΑ: Με αηδιάζεις!

*(Η Σοφία τραβιέται απότομα και φεύγει βιαστικά. Ο Αντρέας καλύπτει το πρόσωπο του με τις
παλάμες του κι έπειτα πετάγεται πάνω κι αρχίζει να κλωτσάει τον καναπέ ουρλιάζοντας.)*

ΣΚΗΝΗ 11

Σκηνή θεάτρου

(Ο *Εντίν* και ο *Μιχάλης* καπνίζουν καθισμένοι σ' ένα παγκάκι.).

ΕΝΤΙΝ: Ρε μαλάκια, σίγουρα από 'δω θα περάσει;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τι να σου ρε Μπάμπη... Τον έχω σταμπάρει. (Βγάζει το κινητό του και το κοιτάζει.) Κάθε μέρα, πέντε η ώρα από 'δω περνάει.

ΕΝΤΙΝ: Πέντε η ώρα ε...; Τέτοια ώρα σχολάει απ' το μεροκάματο το πουλάκι μου... Που λες να εργάζεται ο κύριος...;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ξέρω 'γω...; Ούτε σε φανάρια τον έχω δει, ούτε να πουλάει τίποτα παιχνιδάκια και μαλακίες...

ΕΝΤΙΝ: Ε, που ξέρεις... Μπορεί 'ναι 'νταξει ο άνθρωπος και να τον έχουμε παρεξηγήσει... Κάνας γιατρός, δικηγόρος, ε...;

(*Χαχανίζουν.*)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Καλό! Παικιστανός δικηγόρος! Να το πούμε στον μεγάλο να τον πάρει για καμιά δίκη να 'φανούμε και υπεράνω, να πούμε!

ΕΝΤΙΝ: Μαλακία το αστεϊάκι σου...

ΜΙΧΑΛΗΣ: Οκέυ... Πάντως, ρε Μπάμπη, δεν μπορώ να το χωνέψω ότι η αδερφή σου τον γουστάρει αυτόν, ας πούμε...

ΕΝΤΙΝ: (*Τον αρπάζει απ' τον γιακά.*) Ποιον γουστάρει βρε μαλάκια κι εσύ τώρα... Για να μου σπάσει τ' αρχίδια το κάνει! Βέβαια, αυτή είπε ότι της ρίχτηκε πρώτος, αλλά εγώ δεν τρώω σανό.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Της ρίχτηκε αυτός ο βρωμιάρης; Καλά που βρήκε τ' αρχίδια...;

ΕΝΤΙΝ: Έλα ντε... Αυτό της είπα κι εγώ. Και τι γυρνάει και μου λέει...; Υπάρχουν ακόμα άντρες που την πέφτουνε και μόνοι τους. Άκου 'δω.. Πολύ αέρα έχει πάρει, αλλά θα της τα κόψω εγώ αυτά...

ΜΙΧΑΛΗΣ: *(Χαχανίζοντας.)* Άκου ‘δω ρε φίλε! Και να σου πω ρε Μπάμπη...
Δηλαδή, τώρα ας πούμε, γενικά δε παίζει κάτι, ε; Θέλω να πω, είναι ελεύθερη...;

ΕΝΤΙΝ: Της είπα, τράβα πηδήξου μ’ οποιον γουστάρεις. Αλλά, όχι μ’ αυτά τα
μυγοχέςματα.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Α, αρα δεν..παίζει κάτι άλλο δηλαδή;

ΕΝΤΙΝ:Τι ‘μαι ‘γω ρε μαλάκια; Κολλητή της;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι ρε φίλε, απλά... Αν μπορείς να της πεις...ξέρεις, κάτι για μένα, αν...

ΕΝΤΙΝ: Πάλι τα ίδια θα λέμε ρε; Καλά, για προξενήτρα σου μοιάζω ρε πούστη μου;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι ρε συ, δε λέω αυτό... Απλά...

*(Εμφανίζεται ένας μετανάστης- Σωτήρης και προχωρά προς το μέρος τους. Ο Εντίν καρφώνει
το βλέμμα του πάνω του και σηκώνει την παλάμη του κάνοντας στον Μιχάλη νόημα να
σταματήσει.).*

ΕΝΤΙΝ: Αυτός δεν είναι ρε;

(Ο Αντρέας ορμάει ξαφνικά πάνω στη σκηνή κι οι άλλοι τον κοιτούν έκπληκτοι.).

ΦΩΝΗ 1 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Ποιος είναι πάλι
αυτός;

ΑΝΤΡΕΑΣ: Λύκοι! Αυτό είστε ρε! Λύκοι!

*(Ο Αντρέας ορμάει πάνω στον Εντίν κι αρχίζει να τον χτυπάει. Ο Μιχάλης προσπαθεί
να τον συγκρατήσει.).*

ΦΩΝΗ 2 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Στυλ χάπενινγκ είναι αυτό
τώρα;

ΦΩΝΗ 3 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Καλά του κάνει πάντως! Εύλο χρειάζονται
αυτοί!

ΦΩΝΗ 4 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Ναι, μας έσπασε τα νεύρα το

φασιστόμουτρο!

ΦΩΝΗ 5 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Ρε παιδιά, τι κάνουν αυτοί; Πραγματικό ξύλο παίζουν;

(Ο Μιχάλης με τον Σωτήρη προσπαθούν να απωθήσουν εκτός σκηνής τον Αντρέα. Αυτός, όπως είναι γονατιστός, αρχίζει να γρυλίζει σαν λύκος κοιτώντας τους θεατές.)

ΑΝΤΡΕΑΣ: Λύκοι! Λύκοι! Έρχονται λύκοι ρε! Από Αφρική, από Ασία, λύκοι από παντού! Ξυπνάτε ρε! Ζωντανούς θα σας φάνε ρε!

ΦΩΝΗ 6 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Αυτό τώρα είναι στο έργο;

ΦΩΝΗ 7 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: Ποιο έργο μωρέ; Δε βλέπεις; Ο άνθρωπος είναι τρελός!

ΦΩΝΗ 8 ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ: *(Φωνάζοντας.)* Βγάλτε τον έξω!

(Ο Μιχάλης, ο Σωτήρης κι ο Εντίν βγάζουν έξω τον Αντρέα. Η Δέσποινα μένει μόνη της στη σκηνή κοιτώντας αμήχανα το κοινό.)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ: Εεε... σας... ζητάμε ειλικρινά συγγνώμη. Δεν... δεν ήμασταν

προετοιμασμένοι για αυτό που έγινε. Θα σας παρακαλούσαμε, αν... αν έχετε την καλοσύνη, να κάνετε υπομονή να... για να... κάνουμε ένα πεντάλεπτο διάλειμμα. Ευχαριστώ!

(Φεύγει βιαστικά απ' τη σκηνή. Τα φώτα σβήνουν.)

ΤΕΛΟΣ